

8
ORSZÉGHÉNY
KÖNYVTÁR

A Járáság

Haller Hanna grófnő

Veres udvari és kamarai fényképész felvétele

Fürdőélet a Gellért-Hullámfürdőben

1. Herresbacher Arpádné. 2. huszti Horváth Nándorné. 3. Wälder Gyula és Kálmán László. 4. gróf Csáky Rózi és Frommelné Tedesco Alice

Miákich Károly felvételei

A Társaság

CSZ. SZÉCHÉNYI
KÖNYVTÁR

SZÉPIRODALMI ÉS TÁRSADALMI KÉPES HETILAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, I. kerület, Horthy Miklós-út 1. szám.
Telefon: Szerk.: A. 68-3-88. Kiadóhiv.: A. 68-2-82.

Szerkeszti és kiadja:
MIKICH KÁROLY

Előfizetési árak:
Egy évre 25 P., félévre 14 P., negyedévre 8 P.
Utólag fizetve negyedévre 10 P. Egyes szám 80 fill.

Nász a Habsburg-Hohenzollern családban. Ileana román kir. hercegnő és Antal főherceg esküvője Sinajában. Ülő sor balról: Mihály román trónörökös, Erzsébet volt görög királyné, Károly román király, Blanka főhercegasszony, a Menyasszony, Mária román anyakirályné, Lipót Salvátor főherceg.

A második sorban a menyasszony mögött áll a Vőlegény, nővérei és a jugoszláv királyné között.

BERZÉTHEY LENKE LEVELE

Kedves Szerkesztő! Ön azt hiszi, ha valami okosról kell írnom, hogy akkor mostanában csakis a kritikus valutaszerezési kísérletekről lehet szó! Mert enélkül nincsen külföldi utazás, pedig már rövid a nyár és vége felé jár az utazási szezon. Azonban dacára az óvatos magyar intézkedések által elrekesztett pénzügyi zsilipeknek, sok honfitársunkat látjuk még külföldön és így elsősorban a párisi koloniális kiállítás záporoktól áztatott útvesztőiben.

Többek között: Nádasdy Ferenc grófot fiatal feleségével Radó Máriával, gróf Lázár Imrét és gróf Teleki Ernőt, Török Irmát a Nemzeti Színház örökös tagját urával párisi vendéglátójával, gróf Berényi Jánossal, ifjabbik Horthy Miklóst és Bezegh-Huszágh Evát Zya Péli irónővel a Monsieur Chiappe rendőrprefektus kocsjában. A „Paramounth“ Páris mellett lévő stúdiójában pedig egyenesen magyar világ van.

Nem beszélve a figuránsok névtelen magyarjairól, ott látjuk rendezni a Hollywoodból érkezett Korda Sándort, akinek elvált felesége Korda Mária is egész véletlenül Párisban tartózkodik. A kis Halmay Tibor és Petrovich Svetisláv napal „német“ filmsztárok, míg esténként a melankolikus magyar nóta ünnepelt apostolai egy divatos bárban, mely kedvükért telik meg nemzetközi publikummal. A magyar lovaspólózók és evezősök érkezését érdeklődéssel várja a magyar kolónia, remélve, hogy lelkesedő büszkeséggel ki-sérhetik távozásukat.

Salzburgban a Festspieleken járt Máriássy Andorné löncsön volt Reinhardt Miksánál a pazar berendezésű leopoldskroni kastélyában, a megszállott Felvidéken pedig Bubala Györgyék kovarci birtokán, hallom, egy nagy pesti társaság járt, élükön oly szép leányok, mint Vidéky Ági, Maier Pici, Wikus Rózsi és Lilly, akik emlékezetes vidám mulatságot rendeztek ottan. Tudja, kedves Szerkesztő, hogy kivételesen most

én is egy külön bekezdést írhatok arról, „Ami kimaradt a Társaságból“. Igaz, hogy Maga erre azt mondhatja (és igaza van!), hogy inkább írjam azt meg, ami kimaradt az én leveleimből! Bármit is legyen, de sehol sem olvastam az egyik legrégebb szerelem csattanóját, a daliás Cséry Lajosnak és a bájos Gombár Annusnak a házasságát, pedig osztatlan örömet és feltűnést keltett a hír, sőt azóta talán már vissza is tértek nászútjukról a Dolomitokból.

A Balaton-átúszás startja Balatonfűreden. Balról: Füzesséry Zoltán, báró Dániel Tibor, báró Wlassics Tibor, Szalavetz Bertalan, báró Wlassics Tiborné, Pirovich Aladárné, Nagy József, Homolay Lászlóné, Füzesséry Zoltánné.

Foto Kurzweil felvétele.

Azután Dunkel Károly házasságáról, meg Farkas Irénke internálásáról sem olvastam semmit, pedig igazán érdekelne engemet is, vajjon lesz-e valami ebből a házasságból. Arról sem olvastam, hogy három lovas-tiszt meg Pauly-Hartmanné és Éber Amália milyen sikerrel szerepeltek a salzburgi nemzetközi lovasversenyen, sem azt nem tudom, hogy a szép Santelli Györgynét, ha majd elváltik férjétől, mikor veszi el Magyar Sándor, a híres óceánrepülő? Lássá, sok eseményre nem gondol Ön, — csak figyelmes hive Lenke.

Az „Océána“ a Geiranger-fjordban Merok előtt

TÁRSASÁGI HIREK

SZEMÉLYI HIREK. *Louis de Viennet*, Franciaország budapesti követét a becsületrend parancsnokává nevezték ki. — A Kormányzó *Földvály Ferencnek* a kereskedelmi főtanácsosi címet adományozta.

HYMEN. Revisnyei *Reviczky Gábor* megyei főjegyző eljegyezte *Kollár Pannikát* Komáromban.

FEJEDELMI NYARALÁSI HIREK. *Vilma* hollandi királynő és *Juliana* trónörökös nő a tiroli Lengbergi kastélyból visszatértek Hollandiába, *Soestdyki* kastélyukba. — *Boris* bulgár király a Fekete-tenger melletti euxinogradi kastélyában töltötte a nyarat. —

Alfonz spanyol király hosszabb északi utazásra indult inkognitóban, Toledo hercege név alatt. — *Marie José* hercegnő, az olasz trónörökös felesége autóján érkezett Salzburgba az ünnepi játékokra, majd továbbutazott Luzernbe.

— *Konrad* bajor herceg és felesége *Bona* sa-

voyai hercegnő Forte dei Marmiban töltik a nyarat. — *Harald* dán herceg feleségével és fiaival Gorm és Oluf hercegekkel hosszabb időre Traunkirchenbe érkezett.

A BALATONÁTÚSZÁS bajnoki versenyét e hó 8-án nyolcadszor rendezte a MUE a Balatoni Társaság védnöksége mellett. A start Balatonfüreden a hajókikötő-állomáson volt. Indítás előtt Füzesséry Zsigmond, a MUE elnöke üdvözölte báró Wlassics Tibort, a Balatoni Társaság országos elnökét, a Balatonátúszás versenyének fáradhatatlan lelkes védnökét, aki lendületes indító beszédet tartott és a klasszikus távverseny nemzetközi jellegűvé tételét sürgette. A népes startnál előkelő közönség volt jelen, többek között: Bárdos Remig főapát, Dáni Balázs altábornagy, Ember József altábornagy, báró Vojnich Sándorék, Majzik Viktor közleg. bírósági tanácselnök, Finkey Ferenc kúriai tanácselnök stb. Elsőnek Lakó II. Ferenc másodíknak Pataki István (szarvasi levante), harmadíknak Szenesné Schwartz Magda, a tavalyi győző érkezett be.

AZ ILLUSTRIRTE ZEITUNG legújabb (4509) számának érdekes cikkeit pompás illusztrációk díszítik. Az előkelő kiállítású folyóiratból készséggel küld mutatványszámot a kiadó: *J. J. Weber, Leipzig C. 1.*

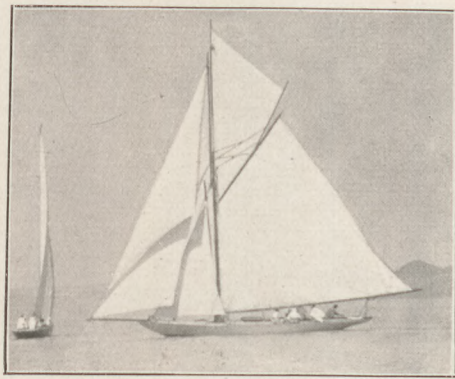
FELFRISZÚL azonnal az *Animo* szilárd kölni pálcikától.

VACSORÁK. *Álgya Sándor* és felesége Balatonlellei otthonukban aug. 10-én vacsorát és táncos teát adtak, melyen a következők vettek részt:

Ángyán Béla államtitkár és felesége, Drasche Lázár Alfrédné és leányai, báró Kemény Pálné és leánya, Barthos Tivadar h. államtitkár és felesége, báró Szalay Lajosné és fia, Reichl Gyuláné, Meixner Emil és felesége, Jankovich Anna grófnő, Gálffy Dénes orszgy. képviselő, Németh Tibor kapitány, báró Perényi Sándor, báró Kemény Gábor, Draskóczy Geyza, Farnek László, Wahlkamp Henrik, Tóth Aladár, Szalay Lajos és Nagymányai Koller Iván.

Özv. vámtel'eki *Milassin Vilmosné* aug. 8-án balatonlellei otthonában hangulatos bridge- és táncdelutánt rendezett, melyen résztvettek:

Álgya Sándorné és leánya Marianne, báró Cech Colbert tábornok, felesége és leánya Aglája, csányi vitéz Wolnhoffer Emil és felesége, özv. Laky Károlyné, Wolnhoffer Cora leánya Gáspáry Hanna, Barthos Tivadar és felesége, özv. Bun Gyuláné, Meixner Emil és felesége, Bun Arisztid és felesége, Bakay Lajosné, Halmi Elemér és felesége, Szalay Lajosné, Klim-

A KMYC. balatoni yachversenyéről. 1. A győztes »Kishamis« (vezette Széchenyi Pál gróf). 2. A zsűri tagjai. Balról: Klósz Károly, Dobrovits Lajos, Harkányi József, Seidner Zoltán felvétele

kóné Bakay Mela, Kemény Boldizsár báró és felesége, Fittler István, Francois Lajos, Bodon Károly, Tóth Aladár és Tóth Géza, Farnek László, Gyengő Sarolta, Blanz Valérie, Perényi Lukács Sándor báró, Begedy Péter, Horváth József plébános, ifj. Wahlkamp Henrik, a háziak: báró Kemény Pálné és leánya Katalin, Kemény Gábor báró.

ÉRDEKES EVEZŐSTÚRÁT tett dr. Bohn Ferenc főisk. tanár, dr. Kovács Miklós törvényszéki bíró (MAC) és dr. Kammermayer Oszkár min. titkár (Neptun), kik Passauból—Budapestig a majdnem 600 km.-es dunai szakaszt kormányos doublóban hat nap alatt tették meg. A szép evezőstúra legérdekesebb része az volt, amikor az evezősöket a nagy szél Csallóközben partra kényszerítette és a véletlen dr. Szilágyi Tibor földbirtokos és Gallasz Gusztáv országgyűlési képviselő magyaros vendégszeretetébe és gondozásába juttatta.

ENDRESZ GYÖRGY és **MAGYAR SÁNDOR** szorgalmasan írják emlékirataikat, melyekben nemcsak az oceánrepülés világrekordjának izgalmas és drámai megszületését mondják el, hanem életük egész történetét is. *Endreszt* egy másik rekordjáról is beszámol. Ő volt az első tiszt az osztrák magyar hadseregben, aki a szibériai fogságból hazaszökött. Minden kalandorfilmnél érdekesebb és izgalmasabb a fiatal magyar tiszt szökésének története. Egy másik fejezetben az élmény meggyőző erejével elevenedik meg az az éjszaka az Océán felett, amikor a tomboló vihar majdnem a végső pusztulásba sodorta a *Justice for Hungary*-t és hőseit. *Pünkösti* Andor és *Rózsahegy* László rendezik sajtó alá a magyar oceánrepülő emlékiratait.

KURHAUS SEMMERING

ÁTALÁNYÁR (NAPI 3-SZORI ÉTKEZÉS) 18. - PENGŐTÖL.

Dr. Hansy egészs. ü. főtanácsos vezetése alatt. Fizikális-diätetikus magaslati gyógyintézet, 1000 m. a tenger színe felett. Legmodernebb kényelem, kitűnő ellátás, összes gyógymódok. Tavasz és őszi szezon mélyen leszállított árakkal. — Kérjen prospektust.

NYARALÁS ÉS UTAZÁSI HIREK. *Andrássy Manó* gróf és felesége *Choloniewski Maryss* grófnő *Modor* melletti kastélyukban tartózkodnak. — Gróf *Wenckheim Ferencné* szül. *Gladden-Burton Ellen* *Southport*-ből visszatért *Kápolnásnyéki* kastélyába. —

Gróf *Szapáry Istvánné* *Átzel Constance* *Badgastein*-ben kúrálják. — *Teleki Tibor* gróf családjával *Erdélybe* utazott. — Gróf *Széchenyi Margit*, aki hosszabb ideig tartózkodott *Horpácion* és *Észterházá*n, visszatért *rumi* kastélyába. — *Hunyady József* gróf *Páris*-ba utazott. — *Wlaszics Gyulabáró* a *svábhegyi szanatórium*-ban üdül. — *Báró Schell Gyulák Szt. Moritz*-ban pihennek, ugyanott tartózkodott *Bárczy István* államtitkár is feleségével és fiával. — *Fuld*

Harryné *Karlsbad*-ból *Homburg*-ba utazott. — *Fejes Andrásné* *Lussingrande*-ben nyaral. — *Rónaszéki Trux Jenőék* *ujhuti* nyaralójukban tartózkodnak. — *Mara Istvánék* *hátszegi* birtokukon nyaralnak. — *Wollerich Alfrédné* és leánya *Olga* a *Semmeringen*-en töltötték a nyár egy részét. — *Paikert Alajos* államtitkár, a *kairói mezőgazdasági múzeum igazgatója* feleségével három hónap *szabadságra* hazautazott *Magyarországra*.

STRACHE GUSZTÁV főügyeszt, ki a *Millstatti tó* melletti *Seeboden*-ben nyaral, egyik *turista*-útján súlyosabb természetű szerencsétlenség érte. A baleset híre a legszélesebbkörű részvétet váltotta ki a főváros egész társadalmából, mely megnyugvással olvasta az állapotának javulásáról szóló híreket.

HALÁLOZÁS. *Lobkowitz Frigyes* herceg e hónap 9-én *Prágában* szívszélhűdésben meghalt. — *Némethy Béla* székesszésvárosi tanácsnok e hó 8-án *Pörtschach*-ban hirtelen elhalt. *Felsőozoróczy* és *kohanóczy Ottlik Lajos*, a *Magyar Földhitelet*-ézet ny. főtitkárja, e hó 12.-én, 59 éves korában elhunyt. — *Urai vitéz Uray Tiborné* született *irinyi Irinyi Ilona* e hó 15.-én elhunyt. Temegetése nagy részét mellett tör-

Flírt a fedélzeten. 1. *Lukachich Ferenc, Hossfeld Ruth, Liha Klári.* 2. *M. K., Lamotte Ernő, Forthmann Helga, Pettykó János, Petersen Károly* *Egyed István és Kemény Győző felv.*

Tréfás versenyjátékok a fedélzeten. 1. A kötélhúzás női csoportja. 2. A rúdlovaglás *Egyed István és Pettykó János felvétele.*

tént az *irinyi családi sírbolt*-ba. — *Vasmegyeri Megyeri István* cs. és kir. kamarás, ny. koronaügyész, számtalan kitüntetés tulajdonosa 71 éves korában meghalt. A régi jó *Budapest társaséletének* egyik legszámtalanebb tagját veszítette el. A megboldogultban *Somogyi Aladárné, Györfyné Megyeri Ella* és *Megyeri Sári* (művészneven *Sacy von Blondel*) írónok *édesapjukat* gyászolják. Temetéséről legközelebb.

(1931. augusztus)

RESUMEE

Irtá: UJHELY JÓZSEF

Maradjatok most már el mindörökre ti visszajáró évek és napok...
(azért a nap tovább ég és ragyog.)

Maradjatok most már el mindörökre Julia és Margit és Mária.
Volt életem rohan örök körökbe s elfúlik minden lázas ária.

Én nem hiszek a nőben. Nem szabad várat építeni omló homokra.
Vérünk haló patakja lángba kap, de egy napon eléget majd orozva.

Most még a nyárvég pompája nevet, s a déli fény búcsúzik halk derűben, Az augusztus átölel és szeret, de már nem éget. Égtem és lehültem.

A költő most búcsúzik önmagától, szavak köszönnek: „Téged“ és „örökre“... észrevétlenül „tegnap lett a mából“, az égből visszaérkezünk a földre.

Jut viz is majd a régen tikkadónak, az életünk nyugodt lesz és hideg. Egy távol csillagért fénylett a holnap? Egy hulló csillagért. Miért... minék...?

UTAZÁS A NORVÉG FJORDOKHOZ

(3. folytatás.)

Amikor a Nordkap csúcsáról kellemesen átfázva és elfáradva leereszkedtünk a tengerig és visszatértünk hajónkra, ott csilapító reggeli buffet várt bennünket. A napot elfedték a felhők és így az éjféle sütkezés elmaradt. Hamarosan a jól fűtött kabinokban aludni tértünk tehát, miközben a pesti kibírhatatlan hősről álmodoztunk.

Utazásunk végcéljának lehetne tekinteni Európa legészakibb fokát, ahonnan visszafelé ugyanolyan változatossággal folyt le programunk, mert az általános összeismerkedés folytán nemcsak a társasélet vált intenzívebbé, de számtalan újabb kirándulásokban is volt részünk. Így amikor a Lofoten szigetcsoporthoz Digermulen előtti lehorogonyoztunk, többfelé oszlottunk szét: A fáradhatatlan hegyimádók egy töredéke autóval vagy gyalog a 400 m. magas Digermulen Kollent közelítette meg az ott élvezhető szép kilátás kedvéért, a legtöbben azonban a fedélzetünkről lebozsátott motoros csónakokkal körhajókázást tettünk a meredek szikláktól övezett igen keskeny kis Troll-fjordban, amelynek élvezete egész külön élményt jelentett utazásunk folyamán. Vadregényes fekvésű, lakatlan öböl, hol csónakunk körül a kristálytisza vízben a meduzák, ázalagok és egyéb exotikus tengeri állatok százai nyüzsgöttek. A mindenért lelkesedő missek nem is nyugodtak addig, míg matrózaink egy pár mutatványpéldányt nem hálsztak ki számukra. Persze amily festői szépen néztek ki a vízben, oly undorítóak voltak a szárazon.

A csodálatos véletlen vagy az aktualitás folytán szándékosan, de éppen ezen a napon *Halestélyt* rendeztek a hajón, ami abból állott, hogy

az egész éttermet tengerfenékszerűleg alakították át s felettünk a tenger különféle állatainak maszkja úszkált.

Ezenkívül a személynél volt öltözve s a halakkal ilusztrált színes étlap pedig a tengeri bogarak, csigák, a hal- és rákfajták legkülönfélébb változatát kínálgatta. A terítékhez mellékel stilszerű vagy tréfás emléktárgyak csak fokozták a kedélyes és táncos befejezett estély hangulatát.

Ilyenformában csaknem minden estére jutott valami különleges szórakozás, tánc,

hangverseny, mozi és a bridge-partikon kívül. Sőt egyik utasunk, a fejedelmi termetű Oehme Förster Elsa a kölni operaház énekesnője a hangverseny keretében többször operaáriákkal gyönyörködte az immár meghitté vált társaságot.

A legközelebbi kikötésmentes napon a hajóéletünk legmulatságosabb délutánját rendeztük. Utimarsalljaink által kipróbált legkülönfélébb kacagató tréfás versenyek voltak hirdelve, természetesen értékes díjakkal, ami külön is arra ösztökélte az utasokat, hogy csaknem mindenki valamely formában résztvett azokon. Egymást váltották a krumpoliszedési, tojáskanalazási, cigarettagyújtási és egyéb sebességi versenyek, majd egy rúdon lovagolva egymást barátságosan vánkossokkal addig püffölték az ellenfelek, míg egyikük legyőzött az alatta lévő matraca fordult. Ebben még a vállalkozó szellemű sportladyk között is mérkőzésre került a sor kik az egyensúlyukat féltő pozitívurájukban nem kis hahotázást keltettek a nagyszámú nézőközönség körében.

Végül a kötélhúzás régi de egészséges küzdelmét kellett 12 hölgynek 20 férfi ellen eldönteni. Természe-

Tréfás verseny az összes utasok részvételével

Egy Pesten ismeretlen fedélzeti játék.

LOHR MÁRIA-KRONFUSZ

Vegyztisztító, csipketisztító és kelmetestő
Gyár és központ: VIII. kerület, Baross-
utca 85. szám. / Telefon: József 302-37

tesen a sok lúd disznót győz elvén a nők fölényben maradtak és a férfiaknak legfeljebb az szolgálhatott kárörömükre, hogy a sok lúd nem igen tudott a nyereménytárgyak felett igazságosan megosztani. De a dicsőségből mindegyiküknek egyformán kijutott, még a bájos és filigrám Miss Elzának is, aki különben egyedül egy igazi ludat sem tudott volna elhúzni.

Bergen város látképe

A „Nord-Kap” csúcson. Az »Oceana« utasai Európa legészakibb csúcán.
A hajófényképész felvételei

A hajó kedves parancsnoka Wagner József, aki teljhatalommal őrködött életünk felett, minden komoly hivatása ellenére is, ilyenkor tréfás és szellemes dikció kertében adta át a nyerteseknek a szerencse által juttatott díjakat. Érdeklődéssel hallgattuk őt, pedig időközben a hajóduda valami külön látványosságra hívta fel figyelmünket. A hajó lelassított s mi a »Die sieben Schwestern«-hez címzett vízesések tömege előtt siklottunk el. A hegy tetejéről ugyanis hét különféle helyen többszáz méter magasságból zuhan a víz a tengerbe. A hét nővér közül természetesen a legidősebb valóságos Niagara, míg a fiatalabbak — különösen a tengerről nézve — gyengébben spricelltek. Ez a látvány legfeljebb csak annyiban volt új, hogy

ily sok vízesés volt egymás mellett látható, mert különben már megszoktuk a csodás színezésű zöld hegyek és sziklák tetejéről lefelé törtető vizeket.

Az öblök egyikében a Geiranger-fjord végében Merok előtt lehorgonyoztunk, ahonnan autókon pompás és pormentes utakon a jéghegyek világába hatoltunk be. Az utasok egy része innen visszatért, míg a többiek továbbfolytatták autózásukat a gleccserek tetejéig, honnan a legcsodálatosabb kilátás nyílt a végnélküli jégmezőkre, tengerszemekre, vadregényes völgyekre és csúcsokra. Még ilyen helyen is uzonnával terített asztallal várják itt az idegeneket, a de hűsítő italokkal szemben a teát és a forralt bort helyezték előnybe.

Ebből a magasságból a hegy másik oldalán ereszkedett le az autócolonna, ahol a Nord-fjord csücske villant fel, partján Loen községgel. Inkább nyaralótelepnek lehet nevezni, mint falunak s e csodás környezetben egy minden komforttal berendezett szálloda képezte igen kellemes éjjeli szállásunkat. Egyetlen alkalom, mikor az éjjelt nem a hajón töltöttük.

Amidőn másnap reggel a szállodánknak, a Hotel Alexandrának virágos terraszáról az öbölre néző gyönyörű panorámáját élveztük, ott tündöklött az »Oceana« jólismert fehér teste. Távcsovel jól kivethettük, hogy éppen a kihajózásra készülnek a fedélzeten. Nemsokára már együtt ültünk a többiekkel a Loen taván közlekedő propelleren. A loeni tó vadregényes fekvése még a közismert bajorországi Königssee szépségét is messze felülmulja. E tavon siklottunk át a kis gőzbárkával s ezen egyórás útunkat csak az eső zavarta meg némileg. Majd az ismert kis egyfogatúakra felpakolva egész utazásunk legérdekesebb természeti csodájához, a híres Kjendal-gleccserhez hajtottunk.

Égigérő meredek, síma sziklafalak között rohanó hegyipatak mentén vezetett az út, ahol hosszú sorban kanyarodott lassan felfelé a kocsikaravánunk. A völgy kiszélesedett végében kékes-fehéres lávafolyamhoz hasonlóan nyúlik le a gleccsernek nevezett jégtömeg. Sziklákon és vizeken, majd jégtömbökön keresztülugrálva érkezünk egészen a tövéhez, hol egy hatalmas jégbarlangból ömlik ki a víz. Fenséges látványt képez közelről ez a nagy repeszdarabokból álló kékes gleccseralakulat, amely az évezredek alatt lerakódó hólavínákból képződött. Alaposan lehűltünk a sok jégszikla között és a rögtönzött sátrak alatti büffében élvezett melegítő, na meg a szokásos levelezőlapok elintézése után előbbi útunkon tértünk vissza a tóparti jól fűtött norvég étterembe ebédelni és megállapítottuk: hiába, a legszebb természeti csodák is csak megfelelő kényelemben és telt gyomorral élvezhetők igazán!

A hajón egy részletes térkép volt kifüggesztve, útirányunk pontos berajzolásával, amelyből még azt a pontot is megtudhattuk, hogy melyik órában hol haladunk. Szomorúan konstatáltuk e térképből, hogy utolsó állomásunk, Bergen felé közelgünk. Bergen Norvégia második fővárosa és legnagyobb kikötője. Mintegy 120.000 lakossal, mintavárosnak lehetne nevezni úgy a rendezettségét, mint a fekvését illetőleg.

A hajónk mellé sorakozó autótábor igénybevettük, lévén a városnak és környékének megtekintése igazán érdemesnek jelezve. Széles utcák és modern, nagy üzletházak, különösen a tűz által 1915-ben elpusztított részben. Egyetem, színház, szép szállodák és egyéb

középületek, múzeumok, parkok s a kikötőben nagy sürgés-forgás, — ez amit láhattunk. A környékben érdekes Fantoftban az ezeréves fatemplom és a Flöien-hegy, közvetlen a város felett. Ide, a cca. 400 m. magasságba, egy expressz kötélvasút vezet, mert innen ritka szép kilátás nyílik az egész városra és remek környékére. Fent óriási park, sok vendéglővel és szállodákkal, lévén ez télen igen kedvelt sportterülete a síelőknél. Gyönyörű kilátás nyílik innen a híres Bergenbahn egy részére is, mely tudvalevőleg Európa legérdekesebb hegyi vasútja. Bergent köti össze Oslóval.

Délután indulunk a kikötőből s szombat lévén, sokan érnek reá a lakosság közül megcsodálni hajónkat. A zenekar a norvég és a német himnuszt játssza és integetések közepette futunk ki a kikötőből a szigetek között a nyílt tengerre. Közben észre sem vesszük, hogy már kilenc óra felé alkonyodni kezd, megszűnt tehát az éjjeli világosság, jelzi, hogy közeledünk hazafelé.

Minden vasárnap délelőtt zenés mise és istentisztelet volt a fedélzeten és az utolsó vasárnapon, ez hálaadó istentiszteletnek számított az út szerencsés befejezése alkalmából. A misét a magyar társaság szíve, lelke és atyai pásztorja Baranyay Jusztin mondotta, akinek csak a népszerűsége volt nagyobb a társaságunk őszinte szereteténél.

Az utolsóelőtti napra esett a búcsúestély, amely szokásos külsőségek között ünnepélyes vacsorával kezdődött. Az érkezési vacsoránál a kapitány pohárköszöntőjében általánosan emlékezett meg az egyes országok fiairól és összeismerkedésre buzdította őket. A szokás szerint azt vártuk, hogy most az egyes nemzetek képviselőit külön fogja búcsúztatni, e helyett azonban, nagyon helyesen az aktualitásnak megfelelően, csak Amerikáról és annak itt megjelent fiairól emlékezett meg. Poharát Hoovernek az Egyesült Államok elnökének egészségére emelte, ki a legnagyobb bajban kellő megértéssel jött Németország segítségére. Élénk taps, hoch és hipp-hipp hurrah kísérte szavát és a zenekar az amerikai himnuszt játszotta. Nagy volt a lelkesedés, még az az öreg amerikai senator is tapsolt, akinek ugyancsak nehezebbé eshetett az otthoni prohibíció, amelyet saját bemozdása szerint nemsokára ismét kénytelen lesz élvezni. Ő volt különben az, aki mint a szabadság hazájának fia, legjobban kihasználta Európában a korlátlan szeszszabadságot és többször előfordult, hogy a világos éjjeleken a fedélzeten pizsamában ülve igyekezett a friss levegőtől kijózanodni. Az örökös világosság nemcsak az ilyen jeleneteknek volt ellensége, de azon szerelmespároknak is, akik a legfelső elhagyatott fedélzeten a sötétséget bizony jobban tudták volna kihasználni. Így volt az utasok között egy olyan nászutas pár is, akik megegyeztek, hogy a jövőben nem a világosság hazáját, hanem a sötét Afrikát választják legközelebbi nászútjuk gyanánt.

A búcsúestélyen valósággal tombolt a mulatság, a táncnál a legkülönbözőbb mókák, a bárban hajnalig hangos volt a poharzás s a grillben alig lehetett táncolni és mozogni, olyan sokan búcsúztatták egymást. A szorgalmas zenekar részére az utazás vezetőség tiltakozása ellenére a hajón a három legszámottevőbb nemzet egy-egy ismert képviselője gyűjtött és pedig a németekhez a legjobb alakú Patzwald Käte kisasszony ment, míg az amerikaiak dús tárcáját Miss Elza Roos

bájos tekintete nyitotta ki. A harmadik nemzet természetesen a magyar volt, akik a hölgyek kedvencének Pettykó Jánosnak a tőlük megszokott gavallériával örömmel adták annak a zenekarnak szánt márkáikat, amely oly sok derűs, kedves élvezetet szerzett utazásunk alatt. Az Oceána utasai mindig szeretettel fognak a magyarokra gondolni, nemcsak a jó kedélyű

Az örök jég birodalmában

A legnagyobb pesti kánikula napján egyik gleccseren hűsöltünk

Norvég szépségek egyik vasúti állomáson

A hajófényképész felvételei

férfiakra, de a magyar szép hölgyek hírnevét is méltán képviselő asszonyokra, akik közül Soltész Zoltánné, Hárnik Lajosné, valamint a leányok közül Liha Klári gyengéd hatás nyomát hagyhatták a német szívekben.

Nehéz volt a búcsúzkodás, különösen amikor a Cuxhavenben beszállt fináncokkal a vámvizsgálat formaiságán is túlestünk, — nem maradt más program hátra, mint az érzékeny elköszönések sorozata. Mindenkinél illetékes volt egy szívélyes »Wiedersehen«. Mikor a hajót elhagytuk, a hídnál meghatottan búcsúztunk még a hajó kapitányától és az utazás vezetőjétől Petersen úrtól, aki össz magyar tudását harsogta távozó társaságunk felé: »Eljen Magyarország!«

NYÁRI LEVÉL

— APRÓSÁGOK. —

Nincs már semmi baj. Megalakult az Optimisták Klubja és ezzel bizonyára sikerülni fog megoldani a gazdasági válságot. Igaz ugyan, hogy egy kissé messze

élnék tőlünk a klubalapító urak, az amerikai Tennessee államban, Johnson Cityben történt mindez most a közelmúlt napokban. A város összes előkelőségei beléptek ebbe a klubba — rendes klubélet folyik azzal a különbséggel, hogy ha valaki gazdasági depresszióról, vagy korunk egyéb divatos betegségéről beszél, úgy egytől öt dollárig terjedő büntetést fizet. A kérdés most már csak az, hogy a pénzbüntetéstől való félelem miatt lesz-e jókedvük az embereknek, vagy pedig a sok begyűlt büntetéspénzből fogják majd szanálni a bajba jutott világot. A helyes megfejtők közt egy aranykeretes rózsaszínű szemüveget sorsol ki Johnson City érdemes tanácsa.

Tehát elhagy bennünket Gaál Franciska, ezután már csak filmen látjuk viszont, a pesti mozikk vásznán, német hangosfilmekben, ha neki és a berlini filmeseknek is úgy tetszik. A primadonna film felé vágyódása nem új, már évekkel ezelőtt is készült, hogy itt hagyja a színpadot a film kedvéért s a végén azután mégis csak ittmaradt Pesten, a pesti színpadokon. Mostani berlini útja kissé talán komolyabb, most talán kissé alaposabb okai is lehetnek a színpadot felcserélni a vászonnal, a terve azonban alighanem most is csak terv marad. A berliniek hívják, hogy maradjon ott, — Pestre most legfeljebb csak anizszok jönnek, mire

azonban beérünk az őszbe, szépen el fogja felejteni minden filmszándékát és visszajön ide, ebbe a komisz, felejthetetlen és furcsa városba — Pestre, a pesti színpadra. Olyan könnyen mégsem lehet elfelejteni a pesti rivaldák fényét — és a pestieket.

Kezembe került egy 17 év előtti újságpéldány, a címe »Kossuth Zászló«, kis, hetenként megjelenő politikai hetilap. Talán tizenhat oldal egy-egyszáma.

Milyen furcsa ezt most lapozni. A vezércikk: »Külföldi vita a delegációban«. A többi cikkek: »Az orosz cár látogatása az oláh királynál«, »Károlyi Mihály ceglédi programbeszéde«, »Drágább lesz a bélyegilleték«, »Bécsnek kell a pénz«, »Tisza István megy a maga útján«.

Furcsa anakronizmus olvasni ezeket az öreg, közel húsz éves újságokat. Elfelejtett, halott nevek a cikkírók, halottak polemizálnak itt egymással és harcolnak elfelejtett elvekért. Egy más világ az, amely ezekről a hasábokról árad. Nézem a dátumot, 1914 május. Elébbem villan a tizenhét év előtti május, a tizenhét év előtti tavasz, a tizenhét év előtti derű, az a néhai való élet, amit már csak így egy ilyen öreg, elsárgult újsághasábról tudunk visszaidézni. Milyen hosszú is volt ez a tizenhét év — kétszer annyit öregedtünk, megváltozott az egész életünk egy olyan merész balra áttal, amely soha vissza nem fordul arra az útra, ahonnét elindult. Most már csak egy-egy régi újság, egy-egy régi holmi emlékeztet. Tempora mutantur et nos mutamur in illis...

A Balaton partján. Az előtérben Schemmel Józsefné és Macher Richárd. 2. Bezege Huszágh Miklós és felesége

Seidner Zoltán felvétele

Oberschall Pálné kisfiával Visegrádon

Asszonyom! Ha Önnek bajusza van, úgy használjon dr. Morisson-féle **szőrtelenítőt**

Ára P 2.40 drogériában, patikában

Gyakorlott magyar levelező

(gép-gyorsíró), francia és német nyelvismerettel, elhelyezkedést keres. Cím: II., Görgey Artúr-utca 15. = M. TAKÁCS G.

MIT LÁT AZ IDEGEN BUDAPESTEN

Kimeríthetetlen és mostanában aktuális téma az idegenforgalom, hiszen a nyári hónapokban kelnek útra a dollárok és fontok boldog tulajdonosai, akik szívesebben jönnének ami gyönyörű fővárosunkba, — ha még több propagandát fejtenék ki. Személyszerűleg, egyenként legfeljebb annyit tehetünk, hogy minden külföldi utjainkról (hiszen aránylag a legtöbbet utaznak a magyarok!) legalább egy idegent invitálunk meg Európa legszebb fekvésű városának megtekintésére.

Igy került ide az én westfáliai barátom is, akivel egy tengeri hajón a Kanári- és Azori-szigetek körül ismerkedtem meg, s aki hozzám hasonló utazási szenvedéllyel az évek egynegyed részét külföldön tölti. Csaknem az egész világot bejárta, de csodálatosképpen soha Magyarországra nem vágyott, erre még csak nem is gondolt, pedig még a távol Balkánt, Görög- és Törökországokat is hajóutazásai révén jól ismeri.

Mondanom sem kell, hogy nagy örömmel kalauzoltam háromnapos itt tartózkodása alatt s különösen érdekelt mint igazi Globetrotternek a véleménye Budapestről. Valósággal repesett a szívem, — amikor első napi körautózásunk kapcsán a várost neki megmutattam, miközben ő számtalanszor kifejezte elragadtatását. Én is voltam Európa minden országában, de ily szép fekvésű nagy várost nem láttam. Örültem tehát, mikor ezen véleményemet megerősítette, sőt mérvadónak tartottam ezen megállapítást. A Dunapart, a királyi palota, a parlament, a budai hegyek, a mezőgazdasági muzeum, a Margitsziget a főváros olyan gyöngyszemei és szépségei, amelyekről még a fényképek után sem birt eddig kellő fogalmat alkotni. Tetejébe még a Gellért-szállodában lakott, ahol a Hullámfürdő örömeivel nem birt eléggé betelni.

Ennyi lelkesedés és magasztalás után megkértem, lenne szíves az észrevételeit is megmondani, hiszen

nagyon fontos volna nekünk azt is tudni, ami a friss szemmel néző külföldieknek nem tetszik, mert csakis így segíthetnénk ezeken. Nem lekritizálásnak, hanem tanácsnak fogom ezt tekinteni, különösen, ha egy ilyen európeertől származnak azok.

Barátom a vendégre hivatkozva, nehezen volt erre hajlandó, de végén mégis hajlat kérésre és ezenből először egy gyásztát tettünk.

A Vámpalotába vitt utunk, a külföldiellenőrző hivatalba. mindjárt feltűnt neki, hogy Ybl Miklós győri alkotását mily

rettenetesen elcsúfítja

a kofák sátortáborának illatos és lármás közelsége.

— De úgy-e ezek ideiglenes jellegűek és bizonyára csak nemrég dísztelenkedhetnek itten?

— Sajnos nagyon régen, de azelőtt még több volt belőlük.

Majdnem ugyanezt a kérdést tettem fel a belvárosi templomnál s a budai Erzsébet-hídfőnél terpeszkedő tűzfalnál. Csodálkozott, mikor meghallotta, hogy ezek az ideiglenes jellegű megoldások a főváros legexponáltabb központjában több mint harminc év óta várják a végleges megoldást. (Ha tudná mily soká fognak még várni).

Nemtetszésének igazi jelét azonban akkor adta, amikor a mi büszkeségünkön a dunaparti korzón végigsétáltunk. A Carlton-szálló előtt a főgyűjtőcsatornából immár szintén harminc év óta kitóduló rettenetes bűztől még sikerült figyelmét elterelnem, de a hajókémények által odarendszerezített levegőfertőzést nagy megütközéssel vette észre. A legszebb lakás is értékét veszíti, ha azt ciánozzák, — mondta, és csak azt csodálta, hogy miért éppen

ezen a ponton kell a hajóknak vesztegelni és kiokádni magukból az utolsó leheletnyi füstöt az úgynevezett üdülő-publikumra. Azt sem értette meg, miért kell az éktelen villanyosnak itt felül közlekedni, mikor alatta e célra alkalmas és üresen tátongó viaduktszerű alagút áll rendelkezésére. Talán Sipőcz, Wolff avagy Kozma

A kivilágított Halászbástya

A Hullámfürdőben: Baitz Oszkár és felesége
Baitz József felvétele

Báró Bohus László és Társa

vadásztöltény- és fegyverkereskedés
V., Dorottya-utca 10. sz.
alatt megnyitotta. // Fegyvermester:
Brousil Wencel. Telefon: 820-93.

Jenő vagy más beavatott tudott volna neki erre felvilágosítást adni, mert én csak egy kis porszem vagyok, aki érdeklődhetik ugyan minden iránt, de akinek legfeljebb annyi köze van a közügyekhez, hogy minden öt évben tömegesen felkeresnek, hogy hol adjam le szavazatomat.

Majd megkockáztatta a kérdést, hogy miért nem ülnek az emberek a kávéházakban és miért zsufolódnak inkább össze a szomszédos kávéházban. Miért üres a szép hely és túltömött a kietlen? E kérdésre a szomszédos széken ülő egy ismeretlen úr szólalt meg:

»Azért kérem, mert ennek a kávéháznak a bérlője keresztény, amare pedig zsidó, már pedig ellenkező felekezeti vendégek csak sajátjukét tárogatják.« Ezt eddig én sem tudtam megfajteni.

Semleges területre óhajtottam tehát vezetni, — ki az állatkertbe. Felültünk a földalattira, hadd lássa Európa elsőnek épült ilyen alkotását is.

— »Az első volt, de ma az utolsó«, — volt az őszinte véleménye, hiszen csonka, lassú és levegőtlen! Az áll-

latkert a régi rezsim e büszkesége tetszett ugyan neki, bár ilyen manapság már minden nagyobb városban található. Érthetetlen volt azonban előtte a rettenetes műszikla tömeg, amit nagy költséggel németországi mintára építettünk. Berlinben és Hamburgban bizony még egy dombocská sem akad a környékben, ott tehát volt értelme, — de itt a világ legszebb sziklatömegét látja a város szívében, éppen a szállóbeli szobája ablakából. Hiszen a Gellérthegyet az Isten is egy nagy állatkertnek teremtette, — ahol a déli lejtő például a meleg klímához szokott állatoknak a legkedvencebb helye lehetne. Mindenesetre szívesebben lagnának itten a sasok, [mint a vasut mentén jelenlegi zajos telepükön. Azt hiszem ebben a Gellérthegy nagy patronusa Rakovszky Iván is igazat adott volna neki, s hogy ennyi csalódás után felvidítsam, kivittem a Margitszigetre.

Az autótutazás véletlenül elég poros volt a Spolarichig, de az itten élvezett pompás vacsora ezt is

elfelejtette vele. Ezek után következett a minden idegen részére el nem mulasztandó éjjeli lokál a Sziget vilanyfényben úszó csúcsán. A nagyszerű fogadtatás mindjárt elárulta, hogy itt alaposan be vannak rendezkedve az idegenekre, helyesebben a könnyelmű emberekre. Ebben úgylátszik senkisémm ellenőrizi és semmisémm fészélyezi őket. Egy gyűszűnyi konyakért annyit kérnek, amiért egy egész üveget megvehetne

1. Pilya, 2. Pilya Baba és Vasváry Éva
Kelenffy Gyula felvételei

a jámbor idegen, a coctailból pedig a felét adják, de érte a kétszeresét kérik, mint egy külföldi rendes lokálban. S mindezt, hogy elfogyasztassuk, ezért külön kell öt pengőt fizetni, — na és a mellékes borraivalók tömegét. A zenészek is elvárják a mutató gyanánt oda rakott húsz pengő méltó társát s ha a ruhatárban talán csak 60 fillért találnánk adni, úgy nem restellenek felszólítani, hogy több »illetékes«.

Ezek a dolgok a józan barátomnak nagyon nem tetszettek, meg is jegyezte, hogy külföldi ismerőseinek figyelmét külön fogja felhívni e helyiségre. Csak azon csodálkozott (én is!), hogy ennek dacára a helyiség zsufolva volt nem-

csak kül-, hanem belföldiekkel is. Kérdezte is, hát nem akadt eddig ujságíró, aki megírta volna? Nézete szerint adózási szempontból is érdemes volna külön megfigyeltetni azokat, akiknek ilyesmire telik pénzük, a mostani állítólagos rossz gazdasági viszonyok mellett.

Nem szoktam törődni azzal, hogy mások miből élnek, vagy mire költenek, — már udvariasságból is igazat adtam neki. De különben is éreztem, hogy ma pechem van az idegenvezetéssel.

Egy kis harc a kínálkozó taxisoffőrökkel igazolni látszott előtte, hogy mégis rosszak lehetnek a gazdasági viszonyok. Azonban a kivilágított dunai esti panoráma s különösen a Halászbástya hatása alatt vendégem tényleg elfelejtette az említett »apróságokat«. Siettem hazakisérni őt, mert e második nap, ha nem is sikerült oly jól, de holnap remélem több szerencsém lesz. A tanulmányozás helyett visszatérünk a »felületes szemlélődéshez«, — s akkor ismét ragyogó és szép lesz minden.

A MAC strandján: 1. Rózsahegy Gusztávné, 2. Biró Sári, Grébe Vera és Tóth Edith, 3. Walberg Vera
Kelenffy Gyula felvételei

Meder Marietta a tehetséges fiatal hangversenyékesnő, aki július hó folyamán Pörtschachban nagysikerű dalestélyt adott.

Angelo (Váci-u. 24) felvétele

Irta: Arthur Mouet

NAGYNŐ A KISVÁROSBAN

Fordította: Rákos Edith

Kicsi városka, melynek két különleges temploma, ócska városháza és borzalmas aszfaltja volt. Ennek a városnak határán kapott Madame d'Alvarez de Rostand Rolls Roys-kocsija defektet. Csődület vette körül, mikor a városka kis panziójáig sétált.

Neki adták a legszebb szobát s mikor a vacsoránál megjelent, minden szem rajta függött. Egyszerű estélyi ruhát viselt, az öreg tanácsosné túl mélynek találta a kivágást, a doktor kimeresztette a szeméit s a fiatal bankfiú úgy vélte, hogy életében nem látott nálánál szebb asszonyt. Az idegen izgató, extravagáns parfümje elárasztotta az egész termet.

A tanácsosné urához fordult: — Kedvesem nem gondolja, hogy itt tulságosan meleg van, legyen olyan szíves és nyissa ki az ablakot!

Valamennyien csak csipegették az ételt s lopva az Idegenre pillantottak, ki zavartalanul viselkedett, törve bár, de folyékonyan beszélt németül, bátyjához jött látogatóba, ki a berlini követségen van és most átutazik San Sebastian felé. Külföldi név titokzatos és vonzó, soha nem hallott szavak röpködtek a terembe, Hotel Maria Christina, Chanelle, Cap Polonio, idegen világot tárultak a szemük elé.

Az asztalnál mindenki a braziliai nővel foglalkozott. Mindenki a maga módján. A táncosnő elviselhetetlennek találta, a doktor vassnak, a fiatal lány hallatlanul érdekesnek, a pensió-tulajdonosnője gondolatban már háromszorosára emelte az árakat. A csinos fiatal bankfiú, a kisváros Don Juanja halálosan beleszeretett. Csodálatos, elérhetetlen, mesebeli élet hírnökének vélte.

Vacsora után az Idegen még ülve maradt, nem szokott korán lefeküdni s hallatlanul érdekesnek találta ezeknek az embereknek a társaságát.

Mintegy megbűvölve hallgatták a szavait csak a tanácsosné szája szögletében ült egy maliciózus mosoly s a polgármester hitetlenkedve bólogatott.

A verandára nyíló ajtó nyitva volt s a csipős esti szellő megborzongatta az Idegen meztelen vállait. A fiatal bankfiú szolgálatkészen sietett kendőjéért.

Vontatva ment le a lépcsőn, magával vive a sált. Az Idegen magára terítette, himzett ezüst virágai csillogtak az éjszakában s rojtjai csüngtek alá.

A braziliai nő még mindég mesélt, a polgármester hangosan gondolkodott: Istenem, Istenem, ha valaki fiatal.

A fiatal lány felsóhajtott: Oh milyen más utazni messze idegenbe, mint elposhadni a kisváros szűk keretei között.

Másnapra megjavították az Idegen autóját s továbbrepült messzi tájak felé.

Este ismét együtt ültek a pensió vendégei a halvány lámpafénynél. A doktor közömbösen szólt:

— Ma reggel táviratot küldött Rio de Janeiroba?

A polgármester bólogatott: — Igen, igen.

Csupán a pensió tulajdonosnőjét varázsolta jókedvűvé a szokatlanul nagy kereset, senki sem beszélgetett. Unalmas egyhangú vidéki magányukban felvillanyozta őket a nagyvilági élet hírnökének érkezése s távozásakor ráeszméltek napjaik szürkeségére.

A fiatal bankfiú áhítatosan sétált a folyosón s teleszívta magát az idegen asszony kábitó illatával.

RIPORT

Irta: R. Perrier. Fordította: M. Takács Gizella.

Mint ügybuzgó, de peches sportriporter tegnap ismét rengeteget futkostam hiába. Meg kellett volna inter-
juvolnom egy nagy szociológust, egy híres ifjúsági író, egy neves képviselőt és egy kiváló orvosprofesszort — az iskolai testnevelés mibenlétének módosítása tárgyában.

Megbízatásom fiaskóval végződött: szóbanlevő urak csak részben és igen röviden fogadtak — nem tudtam összehozni egy érdemleges riportot. Az utolsó sikertelen stáció után kimerülten roskadtam egy padra a Pont Neufnél, közvetlenül IV. Henrik szobra előtt. — IV. Henrik, ki a történelem szerint népének jólétét intenzíven a szíven viselte, — jóakaróan nézett le rám...

Egyszerre csak, csodák-csodája, Henrik király leszáll a lováról, helyet foglal mellettem a padon, kényelmesen keresztberakja a lábát és jószágon megszólít:

— Monsieur, tudom, ön riporter. Nehéz mesterség lehet, sokat kell fáradni egy kis szenzációért. Szívesen segítenék magán. Irjon egy riportot: »Beszélgetésem IV. Henrikkel« címen. Elmondom milyennek látom a jelent...

Meglepetten és kissé nyugtalanul néztem Őfelségére. Csak nem akar politizálni. Ehhez én vajmi keveset értek.

Reverenciával meghajoltam:

— Sire! Felsőleges Uram! Legalázatosabban hallgatom.

A király végigsimította a szakállát és kezdte:

— Nem tetszik nekem a mai ember. Hálátlan, felületes. Elfelejté a multat a jelenért. Csak a mának él, lázasan türelmetlenül...

— Téved, Sire! — kiáltottam fel indignálódva. — A huszadik század embere tiszteli a multat, a tradíciót — és a jövő generációért, annak jóléteért küzd, töri magát, dolgozik, tanul, kutat, feltalál...

A király közbevágott:

— Tudomány, civilizáció! Nem vezetnek abszolút boldogsághoz! Kevesebb a megelégedett ember, mint valaha.

Ebben szó nélkül igazat adtam IV. Henriknek...

...Közben eszembe jutott saját boldogtalanságom: a szerkesztőm nem lesz megelégedve ezzel a riporttal, mert nincsen benne »sport«. Ez a tény lehangolt. A király észrevette tépelődésemet.

— Beszéljünk talán másról, Monsieur?

— Felsőleges uram! Kitalálta a gondolatomat! Bátorodom esedezni, hagyjuk a filozófiát! Én sportriporter vagyok! Sportriportot szeretnék írni beszélgetésünkről!

— Sportriport! Milyen különösen hangzik... Hát írja meg, hogy IV. Henrik vadászott, lovagolt és a pelote basque sportot is űzte. Elődeim közül VIII. Károly szenvedélyes »paume«-játékos volt, II. Henrik meg ügyes lándzsadobó...

— Sire! Mondjon valamit a nép, az istenadta nép akkori sportjáról!

— A nép? Polgárim?... Hm... Megvoltak szépen sport nélkül is... De megelégedetten éltek, mert minden vasárnap tyúk főtt a fazékjukban!...

— Sire! Tudja mit jelent ma a sport? A test áldásos kultúrája az egészség védelmére! Egy erős, bátor, ügyes, lelkes ifjúság racionális nevelője, irányítója! A legideálisabb, legszebb egyéni, nemzeti, sőt nemzetközi

érdek, érdem és érték! Világhatalom a világközösségben! Milliók legjózanabb szórakozása és szórakoztatása! A Szabadság, Egyenlőség, Testvériség legtökéletesebb, legnemesebb összessége! A sport egy nyolcadik szentség!...

A király meghatódottan hallgatott végig.

— Monsieur, ezt nagyon szépen mondta... Igazán sajnálom, hogy nem élhetek a huszadik században...

Már indult is és felszállt újra a lovára...

Most már szenzációs riportot írhatok: Meggyőztem IV. Henriket a sport mindenhatóságáról!

Sajtó alatt

a »Justice for Hungary« dicsőséges óceánrepülésének története:

Emlékeink

Írták:

Endresz György
és **Magyar Sándor**

Sajtó alá rendezték:

Pünkösti Andor és
Rózsahegyi László

A szerkesztőbizottság ezúton kéri a lelkes magyar közönséget, hogy az alanti szelvény felhasználásával rendelje meg a díszes, örökemlékü emlékművet.

SZELVÉNY

T. ENDRESZ és MAGYAR Óceánrepülők
Emlékiratainak Szervezőbizottsága

Budapest VI, Ó-utca 45

Megrendelem Endresz és Magyar »Emlékeink« című művét nagy albumalakban, 400 oldal terjedelemben, díszes selyemvászonkötésben, illusztrálva, dombornyomással, tokkal. Ára: 20.— pengő.

Név:

Foglalkozás:

Lakhely:

Az eredeti **ROZSNYÓI VADÁSZBUNDA**
készítője

FEHÉR BOLDIZSÁR

vállal borkülönlegességi ujjas vadász mellényeket és sportruhákat, régít átalakít. Pontos és lelkiismeretes kiszolgálás.

Budapest IV, Aranykéz-u. 6. I. 8.

GRAFOLÓGIA

Rovatvezető: Traytler Endre dr. (874-79)

Kérjük az érdeklődőket, hogy az elemzésre beküldött (tintával trott) íráson tüntessék föl az író életkorát és nemét, a borítékon pedig jelezzék a „Grafologia” rovatot.

LBHEL. Minden célja a társasélet. Visszavonultságban, magányban el sem képzelhető. Oly sok benne még a gyerek romlatlan érdeklődése és kíváncsisága, hogy mindenkivel mindenkivel beszélni szeretne és mindenkiről mindent tudni akar. Ebből inkább előny fakad. Például nagy aktivitása, a nyugtalan nyargaló utánjárás ha valamivel megbízzák, az eredmény után szintén érdeklődő természetének következménye. Toporzékoló életerő buzog benne, pedig hajlik a puha szemlélődő kényelemszeretetre és éppen ez az, ami megfelelő környezet és a lehiggadás periódusába érve alkalmassá teszi családi életre. Vágtatóan zabolátlan, ha akaratával és hirtelen támadó akaratosságával szembehelyezkednek, vagy ha önkényessége nem törhet utat. Nem futkos légvárok után. Támadnak hirtelen ötletei, de nem fantáziál rajtuk. A földön jár, a való mindennapi életben, mindig tudja miről van szó és ha emberismerete általában hiányos, még egészen jók a sejtései és nagy vitatkozó készségénél fogva még a bizonytalanul igazat is diadalra tudja vinni. Kicsit többet beszél a kelleténél, de értelmesen közli mondanivalóit. Általában garrózza mozgását és beszélgetéseit. Önzés nem igen fűti, csak nagyon érzékeny és türelmetlen. Csinján kell vele banni. Magánéletében egészen mássá tud lenni, még nincs egészen tisztában vele, hogy a neki kedves intim környezetben »nagy férfi« vagy »kis fiú« legyen. A környezetnek kell a megfelelő eltalálni és az ellenkezés lehető kerülvén észrevétlenül a középútra szorítani.

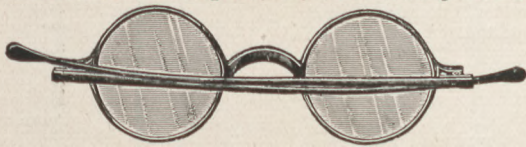
QUE PENSEZ VOUS? Egész lénye kettős vonalú. Nem tudja biztosan parancsoljon, hatalmaskodjon vagy megértően alkalmazkodjék. Adottsága ehhez is, ahhoz is megvan. Egyszer merőben túlteng a mindent átfogó szellemi törekvés — mások fizikai örömei iránt érdeklődik fokozottabban. Humorizálni, kötekedni, fanyarkodni egyaránt szokott. Nagyon élénken érdeklődik, hiú módon bizarrkodik. Elvárja, hogy sokat foglalkozzanak vele, és mégsem tanácsos dolgaiba úgy és ott belenyulni, ahol nincs igénye, mert ilyenkor nem szíveli az őszinte bírálatot. Sok mindenhez kezd, tud is hozzá, csak teljesen felolvadni nem szokott foglalatosságával. Általában sok dolgában szerepel valami fölösleges leszerelendő ridegség és gög. Érzékeny. Fantáziája erősen foglalkoztatott. Anyagiakkal jól gazdálkodik, de ahol kell, nem fukar.

SIBI. Kellemes, alkalmazkodó, értelmes, derűs nyugodt kedélyű. Egészséges, gyors, logikus gondolkodásmódja, kiegyensúlyozottság minden cselekedetén tükröződik. Pontosan, helyesen határolja és bírálja el a dolgokat és lényegüket. Ugyiszólván mindenhez ért, mindenre alkalmas, mégpedig nem felületesen, hanem teljes átfogással, alaposítással és rátermettséggel. Fejlett esztétikai érzékeny túl szívesen merül tudományos problémákba, hajlamos a reális tudományokra. Amellett egészséges bő fantáziája is van. Megbízható, pontos, óvatos. Nem zseni vagy alkotó, de mindig mindenben elér odáig, hogy kiérdemelje a jelest. Nem önző, nem hiú, Ember.

MÁRCIUS. Sok erőszakosság kiméletlenség, viszont dicséretre méltó bátorság és akarat szövi át a dolgait. Sehogy nem akar a maga valójában megmutatkozni. Hiú, bizarr módon csavarja külszín előtt igazi lényét. Pedig nem kevés fáradozásába kerül a folytonos viszás beállítottság. Föltétlen értéke, hogy tökéleteséssel tud kritikus helyzetben alkalmazkodni, de bizony küzdeni kell ezért valakinek, míg eléri nála. Rezervált és nem szereti a véleményét felülbíráltatni, értelmes, pontos, csak az energiáit nem használja helyesen.

CALDERONI ÉS TÁRSA

Látészerező, Budapest, V., Vörösmarty-tér 1.

Látcsövek, szemüvegek, lorgnettek, orrcsüptetők Zeiss, Punk-tál és Busch-ultrasínüvegekkel, légsúlymérők, hőmérők és fényképezési készülékek és kellékek.

MAGÁNHIRDETÉSEK

Kétszobás lakás azonnalra kiadó a Ludovika közelében, újonnan átépítve, minden mellékkeliséggel, modern kivitelben. Thaly Kálmán-utca 39, a házmesternél.

Nemességek kikutatását, családfák összeállítását hitelesítve felelősséggel vállalom, valamint könyvtárak rendezését is. Gárdonyi József genealógus X, Ceglédi-út 5. Válaszbélyeg.

Bérbeadó vidéki kis gazdaság Duna mellett, vasútállomás, 5 szobás modern kúriával, sok melléképülettel 3 holdas kerttel. Állat (tyúk) tenyésztésre különösen alkalmas. Bővebbet a tulajdonosnál. Telefon: Aut. 68-3-88.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

TENGERI UTAZÁS. Örülünk, hogy tetszik az útleírás, Válaszaink: 1) Többnyelvű könyvtár van a hajón, melyet minden díjazás nélkül korlátlan mértékben igénybe vehet. 2) Fényképek előhívásával a hajófotografus foglalkozik és 24 órán belül szokta azokat normál áron elkészíteni. Mindennemű fényképező kellék a fedélzeten beszerezhető. Mozifilmnek is előhívhatók, sőt azok lepergetésére veitőgép áll rendelkezésre. 3) Fürdő és uszoda bármikor használható teljesen díjmentesen. 4) Bármely mosást egy nap alatt elvégeznek. Szabó és cipész van. 5) A hajó pénztáránál bármely összeg letétbe helyezhető teljesen díjmentesen. Ugyanott mindennemű valutát a napi jegyzési áron bevaltanak vagy fordítva. Vihet csak pengőt is! 6) A borralalók összesen legfeljebb 30.- RM. tesznek ki, a borszámla szomjúságától függ.

M. GÁBOR. A nyaralásból eredő ismeretség fonálát úgy lehet a legjobban fenntartani, ha ebben közösen megállapodnak és búcsuzáskor megbeszélik a találkozást. Utólag, hogy milyen címet adjon ennek, azt eszelje Ön ki, hiszen mi nem ismerjük az Önök ismerettségének természetét.

I. I. Még messze van a farsang, de ha addig a viszonyok nem javulnak, nem igen számíthatunk egy szép és vidám szezonnra. A leányok majd a házimulatságokból fognak férjhez menni vagy pártában maradni. (Egygel több gond a mai világban!)

Felölös szerkesztő és kiadó: MIAKICHI KAROLY

Főmunkatárs: UJHELY JÓZSEF

Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapest I., Horthy Miklós-út 1 Nyomatott Pápai Ernő műintézetében, Budapest.

Lószerszámok,

nyereg- és
istállószerék
FREUND A. ÉS FIA

BUDAPEST

VIII., Köfáragó-u. 8.

Telefon: József 312-18

Alapított 1848-ban

Képes árjegyzék kívánatra. ~ 3-ig nyitva.

BALÁZS

FÜZŐSPECIÁLISTA

BUDAPEST IV, VÁCI-UTCA 8, FÉLEMELET 9. TELEFON: A. 821-63

Készít jutányosan mindennemű különleges fűzőt, alkalmi fűzőt orvosi rendellet szerint.

PÁRIS VIII.

WIEN I.
Graben 12 II/6

BERLIN W.
Tauentzienstr. 9

KARLSBAD
Neue Wiese 25

DÜSSELDORF
Schadowstr. 78

MARIENBAD
Haus Nordstern

BSZSZÉCHÉNYI
KÖNYV-
TÁR

A Társaság

Báró Grafenstein Edward és menyasszonya Nagy Kató

Angelo (IV, Váci-utca 24) felvétele

ÁRA
80
FILL.